

AVIS I AVIES ES PREPAREN EROTICAMENT PER L'ESTIU

Aquests darrers mesos de collonavirus han estat una dolorosa experiència per a la nostra gent gran que ha acabat amb milers de les seves vides i ara que ha passat el pitjor i que tornem a una certa normalitat, molts dels supervivents es preparen per fruir com mai de l'estiu.

Molts d'ells quan eren joves, degut a la repressió franquista i catòlica, i també de molts dels seus pares, mai han sabut el què era lligar a la platja, a la disco i arreu amb els estrangers que ens visitaven, i d'altres ni tant sols van intimar amb els autòctons. Sempre hi havia un pare, una mare, una tieta que els deia: "no t'acostis massa que et poden portar disgustos o, fins i tot, una malaltia contagiosa".

Aquells joves tímids i inexperts s'han fet grans i ara són més savis i decidits, no saben quant de temps els hi queda i volen aprofitar-ho i viure el present dia a dia, un cop superades les pors i les seves antigues repressions i prejudicis. És així que s'estan organitzant cara l'estiu, homes i dones, per places, parcs i cases particulars. Han creat una coordinadora anomenada: "A l'estiu tota cuca viu" i durant el mes de juliol han organitzat cursets d'idiomes i també classes amb tècnics en relacions personals. Han connectat amb la coral de iaioflautes, que realitzaran múltiples concerts per platges i altres llocs i espais freqüentats per turistes de diversos països amb l'eslogan : "el contacte entre els pobles ens fa millors".

És una gran oportunitat per als vidus, solters i tot aquell i aquella que no estigui aparellat i que vulgui deixar enrere la solitud i gaudir de noves experiències. N'hi haurà per a totes les edats i tots els gustos. Un cop més, la nostra gent gran, rejoyenida i entusiasta, ens mostra el camí per millorar el món que ens envolta sense complexes, tot fruit plenament de les nostres vides. Serà un agost que promet, molt calent i que portarà cua. Tot just ara comença la campanya amb l'eslogan. "Qui lliga a l'estiu la seva cuca reviu".

Aquest estiu els turistes no només deixaran diners als de sempre sinó que enriquiran la vida i les experiències dels nostres iaies i iaies.

AHIR REBELS!

Tenen la memòria curta els catalans independentistes? El Procés cau en l'oblit. Ha deixat de ser un punt Cardinal política i èticament. Ahir eren rebels morals que van rebutjar la llei. Però la llei és la llei, i totes les lleis de la història d'Espanya són un vast corpus en vigor.

Ahir rebels, avui furiosos de veure els dirigents del Procés a la presó i exigint una vida normal gràcies a un decret d'amnistia. Lamentablement en el dia a dia no trobem el llegat de la resistència ciutadana.

Una Resistència guanyada durant el referèndum d'autodeterminació de l'1 d'octubre 2017 quan van respirar, durant moltes hores, una vida lliure i constituir un territori propi malgrat els milers de ferits de la mà de policies i guàrdia civils. Unes hores de govern sota les pròpies regles. Amb el Referèndum la ciutadania va aconseguir el seu objectiu: crear UNA normalitat. Però en fer-ho, va donar el cop de gràcia a aquest sorprenent breu període de suspensió de la legalitat gràcies a una inventiva desenfrenada que avui sembla un somni.

Ahir rebels... de fet va ser una situació excepcional, com la derrota de 1714, amb les seves seqüeles polítiques. Una situació que va generar reaccions excepcionals que perdrien la seva raó de ser si la lluita acabés sent victoriosa. Els rebels sempre apareixen cíclicament, efimers, i després la vida del dia a dia reprèn el seu curs.

Però el que és interessant són les relacions socials que prevalen sota el nou jou imposat per l'estat espanyol. Cal destacar el que mai es diu, el que sempre s'amaga com si fos un codi ocult. Són les paraules i els pensaments amagats en els silencis; les actituds que controlem i ocultem. És el preu de la tranquil·litat social i la pau però és un preu molt alt. Això genera un farcell d'emocions callades però omnipresents entre dominants i dominats, per trobar un modus vivendi acceptable i tolerable. Quan es produeixi una altra revolta les emocions enterrades avui de sobte tornaran a veure la llum.

A nivell social, els sobiranistes catalans han desenvolupat una doble vida. El que viuen a casa i entre ells i les relacions amb els altres. Els catalans segregats socialment a nivell espanyol han d'observar normes i codis apresos i integrats durant generacions. Malgrat que policies i governants opressors van rebre medalles per l'1 Octubre-17, la xapa de plom va saltar pels aires amb importants repercussions i la lluita per les llibertats cíviques continua intensament. Però això no impedeix sentir-se presumptament culpables pel fet de ser catalans i mantenir un pensament amagat... als altres. La sentència és clara: "com més amenaçador sigui el poder, més gruixuda serà la màscara."

Bàsicament, la primera cosa és aprendre que vivim en una societat on la virtut és el silenci per preservar una harmonia aparent. A partir d'aquí, hem de ser capaços de tornar en benèfiques les emocions que genera la vida social quotidiana.

OFF DE RECORD

Me caes bien, no tienes nada que ver con Marine, pero eres atractiva y aunque te presumas de ser izquierdista...

Soy de izquierdas.

No que va, ni yo soy de derechas. No, no somos una ideología Yo soy político, tu periodista y las circunstancias, nos llevan a que cada uno haga su discurso.

Y un rábano.

Vale, como quieras. Me caes bien de cualquier manera y te propongo un pacto. Te voy a decir la verdad a todo lo que me preguntes. Ya ves una exclusiva mundial: Político dice la verdad. Pero solo la diré para ti. No puedes grabar, ni tomar notas. Lo que digas luego, lo negaré. No habrá pruebas.

¿Y yo sabré de verdad lo que piensa?

Toda la verdad.

Vale, me gustaría saber qué piensa sobre Catalunya y la situación actual...

Amo a Catalunya, me gusta. Su lengua, cuantos acentos, su cultura, Dalí, el folklore, la sarda, que bonito unidos de las manos y contando. Que laboriosos... Si me nombran alcalde de Perpinyà, apoyaré la cultura catalana y me comprometo a establecer unos juegos florales bianuales y organizaré unos de coros y danzas de tanto arraigo en España y...

Me está diciendo su verdad o la de la falange?

L'home riu dolçament, em dona uns copets al colze... Demasiado joven todavía. ¡La verdad un político!

